Arvsrätt

Estland

Faktabladet har tagits fram i samarbete med rådet för notarier i EU (CNUE).

1 Hur upprättas ett förordnande om kvarlåtenskap (testamente, gemensamt testamente, arvsavtal)?

En testator kan upprätta ett förordnande om kvarlåtenskap genom ett testamente eller ett arvsavtal. Testamentet kan vara offentligt eller privat. En testator kan när som helst återkalla ett testamente eller en del av det genom ett senare testamente eller arvsavtal. Detta gäller inte inbördes testamenten mellan makar eftersom särskilda regler styr ändringar och återkallande av sådana testamenten.

Offentliga testamenten

Ett offentligt testamente är ett testamente som attesteras av notarie eller ett testamente som upprättas av testatorn och deponeras hos notarie, i ett förseglat kuvert, för förvaring.

I fall av offentligt testamente attesterar notarien ett testamente som han eller hon har utarbetat i enlighet med testatorns testamentariska förordnande. Alternativt skriver testatorn testamentet och lämnar in det till notarien för attestering. Ett offentligt testamente ska undertecknas av testatorn i notariens närvaro.

Även underåriga personer som har fyllt 15 år får upprätta testamenten att attesteras av notarie. En sådan underårig testator behöver inte något samtycke från sin vårdnadshavare.

När det gäller testamenten som deponeras hos notarie för förvaring ska testatorn personligen överlämna det testamentariska förordnandet till notarien i ett förseglat kuvert, och förklara för notarien att detta utgör hans eller hennes testamente. I sådana fall utarbetar notarien en notariatshandling om att ett testamente har deponerats, och handlingen undertecknas av testatorn och notarien. Testatorn kan när som helst återfå ett testamente som deponerats hos en notarie. I sådana fall utarbetar notarien en notariatshandling om att testamentet har återlämnats, och handlingen undertecknas av testatorn och notarien.

Det finns inga tidsbegränsningar avseende offentliga testamentens giltighet, vilket innebär att de förblir i kraft tills dess att de ändras eller återkallas.

Privata testamenten

Ett privat testamente är antingen ett testamente som undertecknas inför vittnen eller ett holografiskt testamente.

Texten i ett privat testamente som undertecknas inför vittnen behöver inte ha skrivits av testatorn (den behöver inte heller vara handskriven), men testamentet ska undertecknas inför minst två vittnen med rättslig handlingsförmåga och det datum och år då testamentet upprättas ska anges i detsamma. Alla vittnen ska vara samtidigt närvarande vid undertecknandet. Testatorn ska meddela vittnena om att de har kallats som vittnen till upprättande av ett testamente och att testamentet utgör hans eller hennes testamentariska förordnande. Vittnena behöver inte känna till testamentets innehåll. Omedelbart efter att testatorn har undertecknat testamentet ska även vittnena underteckna det. Vittnena bekräftar med sina respektive namnteckningar att testatorn själv har undertecknat testamentet, och att testatorn så vitt de vet har rättslig handlingsförmåga och kan uttrycka sin vilja i ett testamente. En person får inte agera vittne om hans eller hennes släktingar i uppstigande eller nedstigande led, syskon och deras släktingar i nedstigande led eller make/maka och hans/hennes släktingar i uppstigande eller nedstigande led är förmånstagare i det testamente som upprättas.

Ett holografiskt privat testamente ska skrivas av testatorn för hand från början till slut (det får inte maskinskrivas, skrivas ut eller utarbetas mekaniskt på något annat sätt), och det datum och år då testamentet upprättas ska anges i detsamma. Ett holografiskt testamente ska undertecknas personligen av testatorn.

Testatorn kan behålla det privata testamentet eller ge det till en annan person för förvaring.

Ett privat testamente blir ogiltigt sex månader efter att det upprättades, om testatorn fortfarande lever. Om det i det privata testamentet inte anges vilket år och datum som det upprättades, och om det inte är möjligt att fastställa detta på något annat sätt, är testamentet ogiltigt.

Inbördes testamente mellan makar

Ett inbördes testamente mellan makar är ett testamente som upprättas gemensamt av två makar, där de anger varandra som arvingar eller gör andra förordnanden om kvarlåtenskapen.

I ett inbördes testamente mellan makar där båda anger varandra som enda arvinge kan de fastställa till vem den efterlevande makens/makans andel av kvarlåtenskapen ska överföras i händelse av hans eller hennes död.

Ett inbördes testamente mellan makar ska attesteras av notarie. Notarien utarbetar denna typ av testamente i enlighet med makarnas testamentariska förordnande och makarna ska underteckna det i notariens närvaro.

Ett förordnande i ett inbördes testamente mellan makar kan återkallas av endera maken så länge båda är i livet. Ett testamente genom vilket ett sådant förordnande återkallas ska attesteras av notarie. Förordnandet anses vara återkallat när den andra maken har mottagit ett meddelande om återkallande av förordnandet, överfört enligt notariatsförfarande. Efter att den ena maken har avlidit kan den efterlevande maken endast återkalla sitt förordnande om han eller hon avstår från den andel av kvarlåtenskapen som testamenterats till honom eller henne på grundval av det inbördes testamentet.

Ett inbördes testamente mellan makar blir ogiltigt om äktenskapet upplöses innan testatorn avlider. Det blir även ogiltigt om testatorn före sin död hade ansökt om skilsmässa i domstol eller tillhandahållit ett skriftligt medgivande om skilsmässa, eller hade rätt att annullera äktenskapet och hade lämnat in en sådan ansökan till domstol.

Arvsavtal

Ett arvsavtal är ett avtal mellan testatorn och en annan person i vilket testatorn utnämner motparten eller en annan person till arvinge och anger ett legat, en testamentarisk skyldighet eller testamentariska anvisningar. Ett arvsavtal kan även slutas mellan testatorn och hans eller hennes intestatarvinge om att intestatarvingen avstår från arv.

Ett arvsavtal kan även innehålla ensidiga förordnanden som utfärdas av testatorn. I detta fall tillämpas bestämmelserna i testamentet för dessa förordnanden.

Arvsavtal ska upprättas och attesteras av en notarie och undertecknas i närvaro av notarien.

Ett arvsavtal eller ett förordnande däri får upphävas eller återkallas medan parterna fortfarande lever, genom ett avtal mellan personerna som attesteras av notarie eller genom ett nytt arvsavtal.

Om ett arvsavtal har ingåtts under omständigheter som ger grund för att det ska hävas enligt den allmänna delen av civilrättslagen får ett sådant hävande också begäras efter testatorns bortgång, av den person som har rätt att ärva testatorn om arvsavtalet eller ett förordnande däri förklaras ogiltigt.
Det går även att säga upp arvsavtalet. Testatorn kan säga upp det om rätten till uppsägning har avtalats i arvsavtalet. Uppsägning kan även ske om testamentstagaren begår ett brott mot testatorn, hans eller hennes make eller maka eller släkting i upp- eller nedstigande led, eller om motparten avsiktligen bryter mot en lagstadgad skyldighet att tillhandahålla underhållsstöd till testatorn. Testatorn har även rätt till uppsägning i en situation där en part i arvsavtalet som är skyldig att fullgöra återkommande skyldigheter gentemot testatorn under hans eller hennes livstid – framför allt avseende underhållsstöd – avsiktligen och på ett allvarligt sätt bryter mot en sådan skyldighet. Uppsägning av arvsavtalet sker genom att en av notarie attesterad förklaring lämnas till motparten.
Om det rör sig om ett ömsesidigt arvsavtal och om rätten till uppsägning finns angiven i avtalet blir hela överenskommelsen ogiltig om en part säger upp det, såvida inte någonting annat anges i avtalet. Rätten att säga upp ett ömsesidigt arvsavtal upphör när en av parterna avlider. Efter det att en part har avlidit får den efterlevande parten i arvsavtalet endast återkalla sitt förordnande om han eller hon avstår från den kvarlåtenskap som tilldelas honom eller henne enligt avtalet.

2 Bör förordnandet registreras och i så fall hur?

Offentliga testamenten och arvsavtal registreras alltid i arvsregistret den arbetsdag som följer efter attesteringen av notariatshandlingen. Dessutom är notarien skyldig att i arvsregistret registrera alla ändringar i arvsavtal, avtal om upphävande av arvsavtal och förklaringar om uppsägning av arvsavtal. Överträdelse av registreringsskyldigheten påverkar inte testamentets giltighet.
Upprättande av ett privat testamente kan registreras i arvsregistret av testatorn eller av någon annan person som har information om det privata testamentet och som av testatorn ombes att föra in denna. Det är inte obligatoriskt att registrera privata testamenten i arvsregistret.
Offentliga testamenten och arvsavtal ska registreras i arvsregistret av den notarie som attesterade testamentet eller arvsavtalet, eller av den notarie hos vilken testamentet har deponerats. För att göra detta ska notarien notera detta i arvsregistret eller anmäla detta till registret. Från och med den 1 januari 2015 lämnar notarien inte längre in anmälningar till arvsregistret, utan ändrar i stället i arvsregistret genom att föra in poster.
Uppgifter om privata testamenten kan föras in i arvsregistret via den statliga webbportalen https://www.eesti.ee av alla personer som känner till att ett testamente har upprättats och som har ombetts att skapa en post för detta.

3 Finns det restriktioner vad gäller rätten att fritt förordna om sin kvarlåtenskap (t.ex. laglott)?

Det finns i allmänhet inga begränsningar för upprättande av testamenten, och i allmänhet är testatorns egen förfoganderätt inte heller begränsad om han eller hon har upprättat ett testamente.
Testamentsfriheten begränsas av laglotten, som begränsar testatorns frihet att efterlämna sin egendom till vilka arvingar som han eller hon vill. Rätten att kräva arvingarna på en laglott uppstår om en testator genom ett testamente eller arvsavtal har arvlöshetsförklarat en släkting i nedstigande led, en förälder eller en make eller maka som har rätt till intestatarv och gentemot vilken testatorn vid tidpunkten för dödsfallet var underhållsskyldig enligt familjelagen, eller om en testator har minskat deras andelar av kvarlåtenskapen jämfört med deras andelar enligt intestatarvet. Den som har rätt till laglotten har således en fordran gentemot arvingarna enligt lagen om obligationsrätten. En sådan fordran innebär att den person som har rätt att motta laglotten kan kräva att ett belopp som motsvarar laglotten betalas, baserat på kvarlåtenskapens värde. Den person som utnyttjar rätten till laglott är inte en arvinge. Laglottsbeloppet är halva värdet av den andel av kvarlåtenskapen som en arvinge skulle ha erhållit vid arv enligt lagen, om alla legala arvingar hade accepterat kvarlåtenskapen.
Testatorns make eller maka får också hävda, utöver sin andel av kvarlåtenskapen, sin rätt att nyttja fast egendom som var makarnas gemensamma bostad, om dennes eller dennas levnadsstandard skulle sjunka till följd av arvöverlåtelsen. Enligt Högsta domstolens rättspraxis får en testators make eller maka hävda denna rätt oavsett om maken eller maken ärver något utöver detta eller ej och oavsett om arvsöverlåtelsen sker i enlighet med ett testamente och/eller ett intestatarv eller ej.

4 Vem ärver, och hur mycket, om det inte finns något förordnande om kvarlåtenskap?

Om testatorn inte efterlämnar något giltigt testamente eller arvsavtal betraktas arvet som ett intestatarv och styrs av lagstiftningen. Om det testamente eller arvsavtal som en testator har upprättat inte omfattar all hans eller hennes egendom kommer arvet av den del som inte omfattas att fördelas i enlighet med lagstiftningen. Intestatarvingarna är testatorns make eller maka och släktingar, och arvet sker i tre nivåer. Maken eller makan och intestatarvingarna ärver enligt den legala arvsordningen.
I första hand ärver testatorns släktingar i nedstigande led (barn, adopterade barn, barnbarn etc.). Maken eller makan ärver jämte arvingarna i den första arvsklassen ett belopp som motsvarar den andel som ett av testatorns barn skulle få, och minst en fjärdedel av kvarlåtenskapen.
Om det inte finns några arvingar i den första arvsklassen ärver i andra hand testatorns föräldrar och deras släktingar i nedstigande led (testatorns bröder och systrar). Om testatorns båda föräldrar lever när arvsförfarandet inleds ärver de hela kvarlåtenskapen i lika delar. Om den avlidnes far eller mor inte lever när arvsförfarandet inleds ärver barn, adopterade barn och barnbarn etc. till den avlidna föräldern i hans eller hennes ställe. Jämte arvingarna i den andra arvsklassen ärver maken eller makan halva kvarlåtenskapen.
Om det inte finns några arvingar i den andra arvsklassen ärver i tredje hand testatorns far- och morföräldrar och deras släktingar i nedstigande led (testatorns mostrar och morbröder och fastrar och farbröder). Om alla testatorns mor- och farföräldrar lever när arvsförfarandet inleds ärver de hela kvarlåtenskapen i lika delar. Om en av testatorns far- eller morföräldrar inte lever när arvsförfarandet inleds ärver den avlidne far- eller morförälderns barn, adopterade barn och barnbarn etc. i hans eller hennes ställe. Om inga sådana finns ärver den andra far- eller morföräldern på samma sida hans eller hennes andel. Om den andra far- eller morföräldern också är avliden ärver hans eller hennes barn, adopterade barn och barnbarn etc. kvarlåtenskapen. Om testatorns båda farföräldrar är avlidna när arvsförfarandet inleds och de inte har några släktingar i nedstigande led ärver morföräldrarna och deras barn, adopterade barn och barnbarn etc. i deras ställe, och vice versa. De bestämmelser som gäller för arvingar i den första arvsklassen tillämpas på släktingar i nedstigande led som ärver i sina föräldrars ställe.
Om testatorn var gift och inte hade några arvingar i den första eller andra arvsklassen ärver maken eller makan hela kvarlåtenskapen.
Om testatorn inte hade några intestatarvingar och inte var gift är den legala arvingen den lokala myndigheten på den plats där arvsförfarandet inleds. Platsen där arvsförfarandet inleds är testatorns sista bostadsort. Om testatorns sista permanenta bostadsort var i ett annat land än Estland men estnisk lagstiftning ska tillämpas på arvet är Republiken Estland intestatarvinge.

5 Vilken typ av myndighet är behörig när det gäller

5.1 arvsrättsliga frågor?

I Estland genomförs arvsförfaranden av den estniske notarien på den ort där arvsförfarandet inleddes, om testatorns sista bostadsort var i Estland. Notarien för in i arvsregistret att förfarandet har inletts. Om testatorns sista bostadsort var utomlands ska en estnisk notarie endast sköta den del av förfarandet som rör egendom i Estland, under förutsättning att förfarandet inte kan skötas i det andra landet eller om förfarandena i det landet inte omfattar egendomen i Estland eller om det arvsintyg som utfärdas i det andra landet inte erkänns i Estland.
Arvsförfaranden ska genomföras av en estnisk notarie trots att Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 650/2012 om behörighet, tillämplig lag, erkännande och verkställighet av domar samt godkännande och verkställighet av officiella handlingar i samband med arv och om inrättandet av ett europeiskt arvsintyg (EUT L 201, 27.7.2012, s. 107) föreskriver att arvsförfarandena ska genomföras i Estland (artiklarna 4–15 och 17 i samma förordning).

5.2 att ta emot en förklaring om avstående från eller accept av arv?

Förklaringar om accept av och avstående från arv ska framställas till den notarie som behandlar arvsärendet. Förklaringar kan även attesteras av en annan notarie som sedan vidarebefordrar förklaringen till den notarie som genomför förfarandet.

Konsulära tjänstemän med särskilda kvalifikationer som arbetar vid Estlands utrikesrepresentationer får också attestera förklaringar om accept av eller avstående från arv. De konsulära tjänstemännen är skyldiga att omedelbart vidarebefordra förklaringar som de attesterar till den notarie som behandlar arvsärendet.

5.3 att ta emot en förklaring om avstående från eller accept av legat?

Legatsystemet ger legatarier rätt att kräva att den som verkställer ett legat överför föremålet för legatet. För att ta emot ett legat ska legatarien lämna in en begäran om verkställande av legatet till den som verkställer det. Testatorn får ålägga en arvinge eller annan legatarie skyldigheten att verkställa legatet. Om testatorn inte har utsett någon som ska verkställa legatet ska arvingen göra detta.

Eftersom bestämmelserna om accept av eller avstående från arv tillämpas på accept av eller avstående från legat innebär underlåtelse att lämna in en förklaring om avstående från legat inom angiven tidsfrist att legatet accepteras. Om legatarien vill avstå från legatet ska en förklaring om avstående lämnas in inom den tidsfrist som fastställs i lag, som är tre månader efter testatorns död och efter det att personen har fått kännedom om att han eller hon har rätt till ett legat.

Notarien ska, som en del av arvsförfarandet, kontakta alla legatarier som anges i testamentet och informera dem om deras rätt till legat. Innan en begäran om verkställande av legat lämnas in har legatarien rätt att få information om legatet. Analogt med ett accept av arv är en förklaring om accept av eller avstående från legat oåterkallelig. För att styrka sina rättigheter kan legatarien ansöka om ett intyg angående krav till följd av ett legat (legatarieintyg) hos den notarie som behandlar arvsärendet.

Om legatet är i form av fast egendom eller något annat föremål för vilket en försäljningstransaktion måste attesteras av notarie ska även det avtalet om överföring av legat mellan verkställaren av legatet och legatarien attesteras av notarie.

En legatarie som är arvinge har rätt till legatet även om han eller hon avstår från arvet.

5.4 att ta emot en förklaring om avstående från eller accept av laglott?

En laglott är en monetär fordran gentemot en arvinge enligt lagen om obligationsrätten och ska läggas fram för arvingarna. Rätten till laglott uppstår i samband med inledandet av arvsförfarandet. Någon ansökan behöver inte lämnas in till notarien för att få en laglott.

Om en testator genom ett testamente eller arvsavtal har arvlöshetsförklarat en släkting i nedstigande led, förälder eller en make eller maka som har rätt till intestatarv och gentemot vilken testatorn vid tidpunkten för dödsfallet var underhållsskyldig enligt familjelagen, eller om en testator har minskat deras andelar av kvarlåtenskapen jämfört med deras andelar enligt intestatarvet, har de rätt att kräva arvingarna på laglott.

Notarien ska, på grundval av en av notarie attesterad ansökan från en arvinge, en testamentsexekutor eller en person som har rätt till laglott, attestera intyget om krav på laglott – även kallat intyg för mottagare av laglott. I intyget för mottagare av laglott ska mottagare av samt storlek på laglotten, uttryckt som en lagenlig andel av kvarlåtenskapen, anges.

Det går att avstå från rätten till laglott genom ett arvsavtal som tecknas mellan testatorn och personen med rätt att ärva. Avtalet ska attesteras av notarie.

6 Ge en kort beskrivning att förfarandet för att göra upp arvsfrågan enligt nationell lag, inklusive avveckling av egendom och fördelningen av tillgångar (detta omfattar information om huruvida arvsförfarandet inleds av en domstol, annan behörig domstol eller på eget initiativ).

Vid inledande av ett arvsförfarande – det vill säga i samband med testatorns död – övergår kvarlåtenskapen till arvingarna, som kan vara arvingar enligt arvsavtal, testamentariska arvingar eller intestatarvingar.

Arvsförfarandet för fastställandet av vem som är berättigad att ärva kan inledas av en arvinge, en av testatorns fordringsägare, en legatarie eller någon annan person som får göra anspråk på kvarlåtenskapen. En person som vill inleda ett förfarande ska kontakta en notarie som då utarbetar och attesterar en ansökan om detta. Förfarandet kan endast genomföras av en notarie. Om ett arvsförfarande redan har inletts genom en ansökan till en notarie ska således den notarie som tar emot en senare ansökan vidarebefordra denna till den notarie som genomför arvsförfarandena.

En arvinge kan antingen acceptera eller avstå från ett arv. Tidsfristen för att avstå från sin arvsrätt är tre månader. Denna period börjar löpa vid den tidpunkt då arvingen får kännedom om eller borde ha fått kännedom om testatorns död och sin rätt att ärva. Om arvingen inte avstår från kvarlåtenskapen under denna tidsperiod anses han eller hon ha accepterat arvet. För att acceptera kvarlåtenskapen kan arvingen också lämna in en ansökan till den notarie som behandlar arvsärendet innan ovannämnda tidsfrist löper ut.

En arvinges beslut att acceptera eller avstå från arv är oåterkalleligt. Om en person avstår från ett arv kan han eller hon sedan inte acceptera det, och efter att ha accepterat ett arv kan man inte längre avstå från det. Denna princip gäller även accept av och avstående från legat – med undantag för att legatarier som även är arvingar har rätt till legat även om de avstår från arv.

Förklaringar om accept av och avstående från arv ska attesteras av notarien.

Notarien ska i arvsregistret notera att arvsförfarandet inletts omedelbart efter att ansökan om detta har godkänts och offentliggöra detta i det officiella kungörelseorganet *Ametlikud Teadaanded* senast två arbetsdagar efter att arvsförfarandet inletts. Notarien ska också skicka ett meddelande om detta till de arvingar som notarien har kännedom om och till övriga personer som har beviljats rättigheter eller ålagts skyldigheter genom ett testamente eller arvsavtal.

Om arvet grundas på ett testamentariskt förordnande från testatorn ska notarien även underrätta de personer som skulle ha varit arvingar om det hade varit fråga om ett intestatarv.

En notarie ska undersöka testatorns rättigheter och skyldigheter i register och genom förfrågningar till kreditinstitut som är verksamma i Estland, och en förteckning över dessa ska upprättas genom en förordning från ministern med ansvar för området. Utöver detta får en notarie även ställa frågor till andra personer på grundval av en ansökan, som ska vara attesterad av en notarie, från den som begärde att arvsförfarandet skulle inledas samt till alla andra personer som har rättigheter sett till kvarlåtenskapen. Om testatorn var gift när arvsförfarandet inleddes och makarnas egendom var gemensam ska en notarie även göra motsvarande efterforskningar angående den efterlevande makens eller makans rättigheter och skyldigheter.

Den person som har behörighet att inleda arvsförfarandet har rätt att under förfarandets gång informeras av notarien om vem som har accepterat arvet och vem som har avstått från det. En person som skulle ha varit arvinge om det hade varit fråga om ett intestatarv har samma rätt om arvet grundas på ett testamentariskt förordnande. Ovan nämnda personer har också rätt att granska resultaten av de efterforskningar som gjorts avseende testatorns rättigheter och skyldigheter. Om arvet styrs av testatorns vilja, uttryckt i ett testamente eller avtal, har den person som skulle ha varit arvinge vid ett intestatarv rätt att granska testamentet eller arvsavtalet.

Om tillräckliga bevis tillhandahålls för en arvinges arvsrätt och dess omfattning ska en notarie attestera ett arvsintyg, men först en månad efter det att meddelandet om inledandet av arvsförfarandet har offentliggjorts i *Ametlikud Teadaanded*. Notarien ska i arvsregistret notera attesteringen av arvsintyget.

Efter att arvsintyget har utfärdats får arvingarna fördela kvarlåtenskapen mellan sig enligt överenskommelse. Vid tvist kommer en domstol att fördela kvarlåtenskapen på en arvinges begäran.

Vid arvskiftet avgörs vilka föremål eller andelar av föremål och vilka rättigheter och skyldigheter som följer med en arvinges del av kvarlåtenskapen. Kvarlåtenskapen ska fördelas mellan arvingarna i enlighet med deras andelar av kvarlåtenskapen, på grundval av det gängse värdet hos de föremål som

ingår i kvarlåtenskapen när arvet skiftas. Efter överenskommelse arvingarna emellan får ett föremål som ingår i kvarlåtenskapen värderas om en arvinge har ett särskilt intresse av detta.

7 Hur och när blir någon arvtagare eller testamentstagare?

Arvsförfarandet inleds i samband med att en person avlider. När arvsförfarandet inleds övergår arvet till arvingen. Grunden för arvet är lagstiftningen eller testatorns sista vilja, uttryckt i ett testamente eller ett arvsavtal. Arvsrätt enligt arvsavtal har företräde framför testamentarisk arvsrätt, och båda dessa har företräde framför intestatarv.

Det är inte nödvändigt att lämna in någon separat ansökan för att erhålla ett arv. Vid accept av arvet övergår alla testatorns rättigheter och skyldigheter till arvingen, förutom dem som av naturen hänför sig till testatorns person eller som enligt lag inte går att överföra. Om arvingen accepterar arvet ska äganderätten till de föremål som utgör kvarlåtenskapen retroaktivt anses ha överförts den dag då arvsförfarandet inleddes. Om arvet accepteras av mer än en arvinge (medarvingar) tillhör kvarlåtenskapen dem gemensamt.

Alla personer med rättskapacitet kan ärva – detta inbegriper fysiska personer som lever vid tidpunkten för testatorns död och juridiska personer som existerade vid samma tidpunkt. Ett barn som föds levande efter det att arvsförfarandet inleds anses kunna ärva om det avlades före arvsförfarandets inledande. En stiftelse som inrättas på grundval av ett testamente eller arvsavtal ska anses ha existerat vid tidpunkten för inledandet av arvsförfarandet om den senare erhåller rättigheter som juridisk person.

En efterlevande make eller maka har ingen arvsrätt eller rätt till en prioriterad andel om testatorn hade ansökt om skilsmässa innan dödsfallet, eller hade krävt skriftligt samtycke till skilsmässa, eller om han eller hon vid tidpunkten för dödsfallet hade rätt att ansöka om annullering av äktenskapet och hade lämnat in en sådan begäran till domstol.

En förälder som helt har fråntagits vårdnaden kan inte vara ett barns legala arvinge.

En person som uppfyller något av följande villkor har inte rätt att ärva:

Om denne avsiktligen och olagligen orsakat eller försökt att orsaka testatorns död.

Om denne avsiktligen och olagligen har försatt testatorn i en situation där testatorn varit oförmögen att uttrycka eller återkalla sin testamentariska vilja.

Om denne genom tvång eller bedräglighet har hindrat testatorn från att skapa eller ändra ett testamentariskt förordnande, eller på samma sätt förmått testatorn att skapa eller återkalla ett testamentariskt förordnande om det inte längre varit möjligt för testatorn att uttrycka sin faktiska testamentariska vilja.

Om denne avsiktligen och olagligen har avlägsnat eller förstört ett testamente eller arvsavtal då det inte längre var möjligt för testatorn att förnya det.

Om denne har förfalskat testatorns testamente eller arvsavtal eller någon del därav.

Enligt estnisk lagstiftning anses en mottagare av en laglott inte vara arvinge. Mottagaren av en laglott har en betalningsbar fordran gentemot arvingen enligt lagen om obligationsrätten. Rätten att kräva arvingarna på en laglott uppstår om en testator genom ett testamente eller arvsavtal har arvlöshetsförklarat en släkting i nedstigande led, en förälder eller en make eller maka som har rätt till intestatarv och gentemot vilken testatorn vid tidpunkten för dödsfallet var underhållsskyldig enligt familjelagen, eller om en testator har minskat deras andelar av kvarlåtenskapen jämfört med deras andelar enligt intestatarvet. Laglottsbeloppet är halva värdet av den andel av kvarlåtenskapen som arvingen skulle ha erhållit vid ett intestatarv, om alla legala arvingar hade accepterat kvarlåtenskapen.

Arvsförfaranden kan inledas av en arvinge, en av testatorns fordringsägare, en legatarie eller någon annan person som får göra anspråk på kvarlåtenskapen, på grundval av en av notarie attesterad ansökan. Ett arvsförfarande genomförs av den estniske notarie på vars kontor arvsförfarandet inleds och som registreras i arvsregistret som verkställare av arvsförfarandet. Förfarandet kan genomföras av en enda notarie. Om ett arvsförfarande redan har inletts genom en ansökan till en notarie ska således en notarie som tar emot en senare ansökan vidarebefordra denna till den notarie som genomför arvsförfarandet. Notarien ska attestera ett arvsintyg om tillräckliga bevis tillhandahålls avseende en arvinges arvsrätt. Om det finns flera arvingar ska notarien ange storleken på varje arvinges andel av kvarlåtenskapen.

En arvinge kan antingen acceptera eller avstå från ett arv. Om en person som har rätt att ärva inte avstår från arvet inom tre månader från den tidpunkt då han eller hon fick kännedom om, eller borde ha fått kännedom om, sin arvsrätt anses han eller hon ha accepterat arvet. En person som avstår från arv undviker de rättsliga följder som arvet medför.

8 Är arvtagarna ansvariga för den avlidnes skulder och om ja, under vilka villkor?

Ja, en arvinge är skyldig att uppfylla alla testatorns skyldigheter. Om kvarlåtenskapen inte är tillräcklig ska arvingen uppfylla skyldigheterna med hjälp av sin egen egendom, såvida inte arvingen, efter det att en boupptecknin har gjorts, har uppfyllt skyldigheterna enligt det förfarande som föreskrivs i lag, dödsboet har försatts i konkurs eller konkursförfarandet har avslutats genom annullering utan att dödsboet har förklarats i konkurs.

Om en arvinge begär en boupptecknin av kvarlåtenskapen är det förbjudet för arvingens fordringsägare att tillgodose sina betalningskrav gentemot arvingen med hjälp av kvarlåtenskapen innan en boupptecknin har gjorts, men inte längre än fram till bouppteckningens förfallodag. Efter det att en boupptecknin har gjorts är arvingens ansvar för skyldigheter med anknytning till kvarlåtenskapen begränsat till kvarlåtenskapens värde.

9 Vilka handlingar och/eller vilken information krävs vanligtvis för registrering av fast egendom?

Om testatorn ägde fast egendom blir posten i fastighetsregistret ogiltig vid hans eller hennes död, eftersom personen som i fastighetsregistret är registrerad som ägare av sakrätten inte är den person som sakrätten (i den materiella rätten) faktiskt tillhör, eftersom alla testatorns tillgångar övergår till en annan person – arvingen – när arvsförfarandet inleds.

För att föra in arvingen eller arvingarna i fastighetsregistret ska en ansökan om registrering från den nya ägaren till sakrätten lämnas in, och en handling som styrker arv enligt lagen – ett arvsintyg – ska bifogas.

Om sakrätten har överförts till en grupp medarvingar räcker det med en förklaring från en medarvinge för att korrigera posten. De övriga arvingarna anses inte vara relevanta, vilket innebär att deras samtycke inte behövs, eftersom en arvinge inte kan förhindra att en äganderätt som redan har överförts till honom eller henne blir synlig i fastighetsregistret. Samma princip gäller vid överföring till en del av en grupp medarvingar.

I lagstiftningen fastställs särskilda krav om makarnas egendomsförhållande kategoriserades som gemensamt ägande i enlighet med arvsintyget. I så fall kan varje enskilt föremål vara både gemensam egendom och enskild egendom, och denna fråga kan inte avgöras under attesteringen av arvsintyget.

Därutöver fastställer lagstiftningen undantag för situationer i vilka arvingarna har delat upp kvarlåtenskapen i syfte att upplösa gruppen och anger vilka föremål eller delar, eller vilka rättigheter och skyldigheter, ur kvarlåtenskapen som ska tillfalla varje medarvinge och vilken fast egendom ur kvarlåtenskapen som ska tillfalla en viss medarvinge.

Om testatorn aldrig varit gift ska följande lämnas in för att korrigera uppgifterna i fastighetsregistret:

Ett arvsintyg.

En ansökan om registrering, attesterad av notarie eller undertecknad elektroniskt. En ansökan om registrering som ska undertecknas elektroniskt ska upprättas och lämnas in till avdelningen för fastighetsregistrering via fastighetsregistrets portal (https://kinnistuportaal.rik.ee). Det går att logga in på portalen med ett estniskt **id-kort**, **mobil-id**, vissa utländska id-kort eller via den statliga portalen https://www.eesti.ee.

Ingen statlig avgift ska betalas för att korrigera en post i fastighetsregistret.

I detta fall förs alla arvingar som anges på arvsintyget in i fastighetsregistret som samägare.

Om kvarlåtenskapen delas upp mellan medarvingarna på sådant sätt att den fasta egendomen behålls av en viss medarvinge ska på samma sätt följande lämnas in för att ändra posten i fastighetsregistret:
En arvskifteshandling, attesterad av en estnisk notarie.
En ansökan om registrering (får inkluderas i ovannämnda arvskifteshandling, attesterad av notarie).
En statlig avgift ska betalas för att ändra en post i fastighetsregistret.
I detta fall ska den person som i arvskifteshandlingen anges som den person som enligt handlingen beviljats äganderätten till den berörda fasta egendomen registreras i fastighetsregistret som ägare av egendomen.
Arvsintyget ska läggas fram för notarie för attestering av arvskifteshandlingen.
Om testatorns äktenskap hade upphört vid tidpunkten för inledandet av arvsförfarandet, eller om äktenskapet upphörde i och med testatorns död, men den fasta egendomen i kvarlåtenskapen inte var de tidigare makarnas gemensamma egendom, ska följande lämnas in för att korrigera posten i fastighetsregistret:
Ett arvsintyg.
Ett intyg om äganderätt, som styrker att egendomen är testatorns enskilda egendom.
En ansökan om registrering, attesterad av notarie eller undertecknad elektroniskt. En ansökan om registrering som ska undertecknas elektroniskt ska upprättas och lämnas in till avdelningen för fastighetsregistrering via fastighetsregistrets portal (https://kinnistuportaal.rik.ee). Det är möjligt att logga in på portalen med ett estniskt **id-kort**, **mobil-id**, vissa utländska id-kort eller via den statliga portalen https://www.eesti.ee.
Ingen statlig avgift ska betalas för att korrigera en post i fastighetsregistret.
Alla arvingar som anges i arvsintyget förs in i fastighetsregistret.
För attestering av intyget om äganderätt ska den sökande styrka för notarien att egendomen var makens eller makans enskilda (separata) egendom. I regel ska de handlingar som utgjorde grunden för förvärvet av egendomen lämnas in till notarien, om denne inte har tillgång till dem, för att visa att makarna hade delat upp egendomen eller specificerat tillgången som enskild egendom (t.ex. äktenskapsförord, bodelningsavtal eller andra handlingar avseende förvärv som styrker att egendomen är enskild, som t.ex. ett gåvobrev etc.).
Om testatorns äktenskap hade upphört vid tidpunkten för inledandet av arvsförfarandet, eller om äktenskapet upphörde i och med testatorns död, och den fasta egendomen i kvarlåtenskapen var de tidigare makarnas gemensamma egendom, ska följande lämnas in för att korrigera posten i fastighetsregistret:
Ett arvsintyg.
Ett intyg om äganderätt, som styrker att egendomen var testatorns och den tidigare makens eller makans gemensamma egendom.
En ansökan om registrering, attesterad av notarie eller undertecknad elektroniskt. En ansökan om registrering som ska undertecknas elektroniskt ska upprättas och lämnas in till avdelningen för fastighetsregistrering via fastighetsregistrets portal (https://kinnistuportaal.rik.ee). Det går att logga in på portalen med ett estniskt **id-kort**, **mobil-id**, vissa utländska id-kort eller via den statliga portalen https://www.eesti.ee.
Ingen statlig avgift ska betalas för att korrigera en post i fastighetsregistret.
Alla arvingar som anges i arvsintyget och den efterlevande maken eller makan eller den tidigare maken eller makan förs in i fastighetsregistret, oavsett om de är arvingar eller inte.
För attestering av intyget om äganderätt ska den sökande styrka för notarien att egendomen var gemensam. I regel ska de handlingar som utgjorde grunden för förvärvet av egendomen lämnas in till notarien, om denne inte kan få tillgång till dem (bland annat bodelningsavtalet, äktenskapsförordet).
Om testatorns äktenskap hade upphört vid tidpunkten för inledandet av arvsförfarandet, eller om äktenskapet upphörde i och med testatorns död, och den fasta egendomen i kvarlåtenskapen var de tidigare makarnas gemensamma egendom och kvarlåtenskapen delas upp mellan medarvingarna så att den fasta egendomen behålls av en viss medarvinge, ska följande lämnas in för att ändra posten i fastighetsregistret:
Ett intyg om äganderätt och ett bodelningsavtal, attesterade av en estnisk notarie.
En ansökan om registrering (får inkluderas i ovannämnda bodelningsavtal och arvskifteshandling, attesterade av notarie).
En statlig avgift ska betalas för att ändra en post i fastighetsregistret.
Efter bodelningen förs testatorn och den efterlevande maken eller makan in i fastighetsregistret som ägare i enlighet med deras lagenliga andelar. De arvingar som anges i arvsintyget, till vilka äganderätten till den berörda fasta egendomen överförs enligt avtalet, förs in i fastighetsregistret som ägare av testatorns lagenliga andel. Om den lagenliga andel som tillhör arvingarna delas upp mellan arvingarna ska storleken på den lagenliga andel som tillhör varje arvinge anges.
För attestering av intyget om äganderätt ska den sökande styrka för notarien att egendomen var gemensam.
Ett annat alternativ i detta fall är att lämna in följande för ändring av en post i fastighetsregistret:
Ett bodelningsavtal mellan de tidigare makarna och en arvskifteshandling, attesterade av en estnisk notarie.
En ansökan om registrering (får inkluderas i ovannämnda bodelningsavtal och arvskifteshandling, attesterade av notarie).
En statlig avgift ska betalas för att ändra en post i fastighetsregistret.
Den person som i arvskifteshandlingen anges som den person som enligt handlingen beviljats äganderätten till den berörda fasta egendomen registreras i fastighetsregistret som ägare av egendomen.
För attestering av intyget om äganderätt ska den sökande styrka för notarien att egendomen var gemensam.
9.1 Är det obligatoriskt, eller obligatoriskt på begäran, att utse en boutredningsman? Om det är obligatoriskt eller obligatoriskt på begäran, vilka steg ska i så fall vidtas?
När en testator avlider ska domstolen vidta åtgärder för förvaltning av kvarlåtenskapen om
ingen arvinge är känd,
ingen arvinge befinner sig på den plats där kvarlåtenskapen är belägen,
det inte är känt huruvida en arvinge har accepterat arvet,
en arvinge har begränsad rättslig handlingsförmåga och ingen god man har utsetts,
andra skäl föreligger som föreskrivs i lag.
Åtgärderna för att förvalta en kvarlåtenskap består av att administrera kvarlåtenskapen och säkerställa funktioner som föreskrivs i civilprocesslagen.
Domstolen ska utse en boutredningsman för förvaltning av kvarlåtenskapen.
Domstolen ska genomföra förvaltningsåtgärder på eget initiativ såvida inte annat föreskrivs i lag. En domstol får även besluta om tillämpning av åtgärder för förvaltning av en kvarlåtenskap på begäran från en av testatorns fordringsägare, en legatarie eller någon annan person som har en fordran på kvarlåtenskapen, om underlåtenhet att tillämpa förvaltningsåtgärder kan innebära att fordringar från någon av ovannämnda personer kanske inte kan betalas med hjälp av tillgångarna i kvarlåtenskapen. Vid tvist om vem som har rätt att ärva kan en domstol även besluta om tillämpning av åtgärder för förvaltning av en kvarlåtenskap på begäran från en person som gör anspråk på erkännande av arvsrätt.

Om anvisningarna i ett testamente inte verkställs kan domstolen, på grundval av en framställning från en berörd person, utse en boutredningsman att genomföra anvisningarna. Boutredningsmannen ska ha samma rättigheter och skyldigheter som en testamentsexekutor när det gäller den egendom som omfattas av anvisningarna i testamentet.
Nationella och lokala myndighetsinstitutioner, notarier och exekutionstjänstemän är skyldiga att meddela domstolen om behov av att genomföra förvaltningsåtgärder, om ett sådant behov kommer till deras kännedom.

9.2 Vem är behörig att verkställa förordnande om den avlidnes kvarlåtenskap och/eller har rätt att ha hand om boutredningen?

Om förvaltningsåtgärder inte har vidtagits avseende kvarlåtenskapen ska arvingarna gemensamt förvalta den. Arvingarna är skyldiga att utföra alla förordnanden i testamentet, bland annat överföra kvarlåtenskapen i enlighet med dessa förordnanden.
Om förvaltningsåtgärder har genomförts avseende kvarlåtenskapen ska den förvaltas av den av domstol utsedda boutredningsmannen. Domstolen kan ge instruktioner till boutredningsmannen om innehav, användning och avyttrande av tillgångarna. Boutredningsmannen får endast avyttra kvarlåtenskapen för att fullgöra sina skyldigheter och för att täcka utgifter med anknytning till förvaltningen av kvarlåtenskapen. Boutredningsmannen ska uppfylla de skyldigheter för boutredningsmän som följer av lagstiftningen.
Om en testamentsexekutor utses i testamentet får arvingarna inte avyttra föremål som är del av kvarlåtenskapen och som testamentsexekutorn behöver för att fullgöra sina skyldigheter. Testamentsexekutorn är skyldig att förvalta tillgångarna aktsamt och att överlämna de föremål till arvingarna som han eller hon inte behöver för att verkställa testamentet. Fram tills dess att arvet accepteras av arvingen är testamentsexekutorn skyldig att utföra de uppgifter som tillkommer en boutredningsman eller att ansöka om förvaltning av kvarlåtenskapen.

9.3 Vilka befogenheter har en boutredningsman?

En boutredningsman har följande rättigheter, skyldigheter och uppdrag:

Att på ett aktsamt sätt förvalta egendom och se till att den bevaras.
Att från kvarlåtenskapen tillhandahålla underhåll till familjemedlemmar som levde med testatorn fram till dennes död och mottog underhåll från testatorn.
Att från kvarlåtenskapen uppfylla skyldigheter kopplade till kvarlåtenskapen och rapportera om förvaltningen av egendomen till domstolen och till arvingarna.
Att ta kvarlåtenskap som innehas av en arvinge eller tredje part i besittning, eller på annat sätt säkerställa avskiljning av kvarlåtenskap från en arvinges egendom, om detta är nödvändigt för att säkerställa bevarandet av kvarlåtenskapen.
Att lämna in en ansökan till en notarie om inledande av arvsförfarande, om detta är nödvändigt, eller vidta andra åtgärder för att avgöra vem som är arvinge om estniska notarier inte är behöriga att genomföra arvsförfarandet.
Efter att ha gjort en bouppteckning ska boutredningsmannen betala förfallna fordringar i bouppteckningen. Boutredningsmannen får endast betala fordringar som ännu inte förfallit med arvingens samtycke. Om en domstol också har beslutat om att förvaltningsåtgärder för en kvarlåtenskap ska vidtas på begäran från en av testatorns fordringsägare, en legatarie eller någon annan person som har anspråk på kvarlåtenskapen, eftersom underlåtenhet att vidta förvaltningsåtgärder kan innebära att fordringar från någon av ovannämnda personer kanske inte kan betalas med tillgångarna i kvarlåtenskapen, ska boutredningsmannen, efter att ha gjort en bouppteckning, med hjälp av tillgångarna i kvarlåtenskapen betala alla fordringar som registrerats i bouppteckningen, i den ordning som fastställs i lag. Kvarlåtenskapen får inte överlämnas till arvingen innan dessa fordringar har betalats.
Om en kvarlåtenskap inte är tillräcklig för att betala alla fordringar, och om arvingen inte samtycker till att fordringarna betalas med hjälp av dennes egendom, ska boutredningsmannen eller arvingen omedelbart lämna in en ansökan om att försätta dödsboet i konkurs. En boutredningsman får endast avyttra kvarlåtenskap för att uppfylla skyldigheter kopplade till kvarlåtenskapen och för att täcka utgifter med anknytning till förvaltningen av kvarlåtenskapen.
En boutredningsman har inte rätt att avyttra fast egendom som tillhör en kvarlåtenskap utan domstolsgodkännande. Detta gäller inte i fall där man inte har fastställt någon arvinge inom sex månader från det att arvsförfarandet inleddes, eller om en arvinge som har accepterat ett arv inte har börjat förvalta kvarlåtenskapen inom sex månader från det att arvet accepterades. I dessa fall får boutredningsmannen sälja kvarlåtenskapen efter att ha gjort en bouppteckning och deponera pengarna som erhålls vid försäljningen av kvarlåtenskapen.
Arvingen har ingen rätt att avyttra kvarlåtenskap för vilken en boutredningsman har utsetts i förvaltningssyfte.
Boutredningsmannen har rätt att ta emot en avgift för att utföra sina uppgifter. Beloppet ska fastställas av domstol.

En testamentsexekutor har följande rättigheter, skyldigheter och uppdrag:

En testamentsexekutor ska utföra de uppgifter som föreskrivs i lag, såvida inte annat föreskrivs i testamentet. En testamentsexekutor behöver inte nödvändigtvis fullgöra de uppgifter som tilldelas honom eller henne i testamentet, om han eller hon har de berörda personernas samtycke och om detta gynnar verkställandet av testatorns testamentariska vilja.
Testamentsexekutorn är, efter att ha accepterat sina uppgifter, skyldig att utan dröjsmål lämna en förteckning till arvingen över de föremål i arvet som han eller hon behöver för att kunna utföra uppgifterna.
Fram tills dess att arvet accepteras av arvingen är testamentsexekutorn skyldig att utföra de uppgifter som tillkommer en boutredningsman eller att ansöka om förvaltning av kvarlåtenskapen.
En testamentsexekutor krävs för att verkställa legat, testamentariska skyldigheter, anvisningar i testamentet och andra skyldigheter som följer av testamentet eller arvsavtalet.
En testamentsexekutor ska på ett aktsamt sätt förvalta kvarlåtenskapen och se till att den bevaras om han eller hon behöver den för att kunna utföra sina uppgifter.
En testamentsexekutor är skyldig att ta föremål som är del av kvarlåtenskapen i besittning, eller på annat sätt säkerställa att föremålen avskiljs från arvingens egendom, om detta är nödvändigt för att testamentsexekutorn ska kunna utföra sina uppgifter.
En testamentsexekutor har rätt att åta sig förpliktelser avseende arvet och att avyttra föremål som är del av kvarlåtenskapen, om detta är nödvändigt för att denne ska kunna utföra sina uppgifter.
Om en testator har gjort förordnanden avseende arvskiftet ska testamentsexekutorn dela upp kvarlåtenskapen mellan arvingarna.
En testamentsexekutor har rätt att företräda en arvinge eller legatarie i den utsträckning som är nödvändig för att testamentsexekutorn ska kunna utföra sina uppgifter.
En testamentsexekutor är skyldig att till arvingen överlämna de föremål som är del av kvarlåtenskapen och som är i hans eller hennes besittning, om han eller hon inte behöver dem för att kunna utföra sina uppgifter.
Om en testamentsexekutor inte personligen måste verkställa ett av testatorns förordnanden får han eller hon kräva att en arvinge verkställer förordnandet.
En arvinge har inte rätt att avyttra föremål som är del av kvarlåtenskapen om testamentsexekutorn behöver dem för att kunna utföra sina uppgifter.
En testamentsexekutor ansvarar för eventuell skada som denne felaktigt tillfogar en arvinge eller legatarie genom att inte uppfylla sina skyldigheter.
En testamentsexekutor ska rapportera om sin verksamhet till arvingarna och legatarierna.
De nödvändiga utgifter som en testamentsexekutor ådrar sig vid utförandet av sina uppgifter ska ersättas med medel från kvarlåtenskapen.
En testamentsexekutor har rätt att kräva rimlig ersättning för sin verksamhet, såvida inget annat föreskrivs i testamentet.

10 Vilka handlingar utfärdas vanligtvis enligt nationell lagstiftning under eller efter ett arvsmål för att bevisa förmånstagarnas ställning och rättigheter? Har de särskilda bevisvärden?

Om tillräckliga bevis tillhandahålls för en arvinges arvsrätt och dess omfattning ska en notarie attestera ett arvsintyg och däri ange storleken på varje arvinges andel av kvarlåtenskapen. I intyget ska dock inte kvarlåtenskapens innehåll anges.

Testatorns rättigheter och skyldigheter överförs lagligen till arvingarna när testatorn dör. Ett arvsintyg är inte en rättsakt och kan därför inte leda till att någon äganderätt upphävs eller skapas. Ett arvsintyg är en handling som styrker laglig arvöverlåtelse och det antas att de personer som anges i intyget är arvingar i den omfattning som däri anges.

Den här webbsidan hör till portalen Ditt Europa.
Du får gärna lämna synpunkter på innehållet

This webpage is part of an EU quality network

Senaste uppdatering: 18/04/2023

De nationella versionerna av sidan sköts av respektive kontaktpunkt. Översättningarna har gjorts av EU-kommissionen. Det är möjligt att översättningarna ännu inte tar hänsyn till eventuella ändringar som de nationella myndigheterna har gjort. Varken det europeiska rättsliga nätverket eller kommissionen påtar sig något som helst ansvar för information eller uppgifter som ingår eller åberopas i detta dokument. För de upphovsrättsliga regler som gäller för den medlemsstat som ansvarar för denna sida hänvisas till det rättsliga meddelandet.